

**Pytanie wymagające odpowiedzi pisemnej E-000884/2017
do Komisji**

art. 130 Regulaminu

Nirj Deva (ECR), Louis-Joseph Manscour (S&D), Eric Andrieu (S&D), Cécile Kashetu Kyenge (S&D), Jude Kirton-Darling (S&D), Bogdan Brunon Wenta (PPE), Marielle de Sarnez (ALDE), Louis Michel (ALDE), Maurice Ponga (PPE) oraz Maria Arena (S&D)

Przedmiot: Przyszłość produkcji bananów w państwach AKP

W kontekście wygaśnięcia w 2020 r. umowy z Kotonu ważą się obecnie losy rozwoju państw AKP w przyszłości.

Producenci bananów z AKP odgrywają ważną rolę w bardziej skutecznym pokonywaniu globalnych, wspólnych wyzwań, przed którymi stoją UE i państwa AKP w dziedzinach handlu, rozwoju gospodarczego, migracji i zrównoważonego rolnictwa, i z tego względu wymagają wsparcia UE w ochronie konkurencyjności ich produkcji.

Obserwujemy jednak, że od 2010 r. UE przyznaje w ramach dwustronnych umów handlowych państwu Ameryki Łacińskiej będącym eksporterami bananów korzystne opłaty wyładunkowe w wysokości 75 EUR za tonę do 2020 r. ze szkodą dla regionu AKP.

To przyspieszone tempo ograniczania preferencji, sprzeczne z duchem porozumienia genewskiego z 2009 r., określającego wysokość opłat wyładunkowych na 114 EUR za tonę, stwarza bezpośrednio, istotne zagrożenie dla konkurencyjności sektora bananów w państwach AKP.

Mając na uwadze, że zrównoważona produkcja bananów w państwach AKP ma zasadnicze znaczenie dla radzenia sobie z wyzwaniami wspomnianymi powyżej, czy Komisja mogłaby:

1. wyjaśnić swoje stanowisko dotyczące dalszego ograniczania minimalnego poziomu stawki taryfy na banany poniżej wartości 75 EUR/tonę mającej zastosowanie do państw trzecich?
2. zobowiązać się do uruchomienia, jeśli okaże się to konieczne, mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów związanego z umowami handlowymi podpisanymi z państwami Ameryki Łacińskiej?